

лѣма нѣжда се ѿзбавилъ, но сичката мѣ войскà бы-
 ла се ѿзгѣвила. Научилсе зашѣо Антиѣохъ дошелъ въ-
 стникъ при майка мѣ, ѿ Стивалъ съ гнѣвъ да го
 оубіе. Майка мѣ Кандàки, като се научила намѣ-
 реніето мѣ, затѣклесе ѿ го посрѣцинала на двѣрѣтъ
 палатный, ѿ мѣ рѣкла: Сынко, неподобàе да на-
 прàвишъ такова дѣло, зашѣо Алексàндръ ѿзбавилъ
 брата ти Стъ голѣма бѣда, заедно, ѿ женàта мѣ,
 дъщерà мѣ, ѿ сичките мѣ нѣща Стъ поровеленіе, ѿ
 ги пратилъ на насъ живы сосъ возлюбленныѣтъ си
 Коивѣда. Прѣчее трѣба да го ѿмаме пріàтель ѿ Го-
 сподàрь, ѿ Стъ колкото нѣща ѿмаме да мѣ харѣ-
 жиме много, ѿ да го почетеме, гдѣто ни ѣ на-
 прàвилъ толика добродѣтель. Да оубіешъ воззю-
 бленныѣтъ мѣ Антиѣоха; да не бѣде! това недѣй пра-
 вѣ сынко: пѣ-добрѣ да оумреме сички нѣе, нѣжели да се
 ѿзгѣви въстнико Алексàндровъ въ нашата кѣща. Дорѣ-
 фѣръ рѣкълъ: Малѣ, Стави ме да оубіемъ єдинъ чело-
 вѣкъ Алексàндровъ, зашѣо тѣи ми ѿзвѣи много хѣ-
 ладъ нарѣдъ. Още ѿ дѣдà ми Пѣра, Царѣ Индѣй-
 скаго, на-когѣто женàта плаче денà ѿ нощà зарàдѣи
 смъртѣта мѣ. Прѣчее вѣрѣвай ме малѣ, зашѣо Ан-
 тиѣохъ нѣма веке живѣтъ. Женàта Канталѣсова ка-
 то чѣла, затѣклесе, ѿ казàла на мѣжѣтъ си, ѿ
 мѣ рѣкла: Знаѣи, зашѣо возлюбленнаго ти Антиѣоха,
 братъ ти Дорѣфѣръ ѿска да [го оубіе. Канталѣсъ
 като чѣлъ, Стѣшалъ пѣскоро въ мѣйчинѣтъ си па-
 латъ, ѿ намѣрилъ Дорѣфѣра чи ѿмàлъ сàбата си